

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَىٰ صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَىٰ قُلُوبِكُمْ
وَأَعْمَالِكُمْ.

Aziz Müminler!

İnsan, yeryüzünün en değerli varlığıdır. Onun bu değeri, dış görünüşünde, malında, mülkünde, şan ve şöhretinde değildir. İnsanın, vahye muhatap olan bir aklı vardır. İyiyi kötüden, hakkı batıldan ayırabilen bir iradesi vardır. Sevgi, şefkat ve merhamet gibi güzel duygularla donatılması gereken bir kalbi vardır. İşte insan, aklını, iradesini ve kalbini, imanını, ibadetlerin ve ahlakın güzellikleriyle donatırsa değerine değer katar, kâmil bir insan olur.

Kıymetli Müslümanlar!

İnsanlık, saygınlığını ve gerçek değerini Peygamber Efendimiz (s.a.s)'den öğrenmiştir. O, hiç kimseyi, dış görünüşüne, malına ve mülküne, makam ve mevkiine göre değerlendirmemiştir. İnsan olması hasebiyle herkese değer vermiş, sevgi, saygı, şefkat ve merhametle davranmıştır. Allah Resûlü (s.a.s)

ⁱ A'râf, 7/179.

insanları engelli ya da engelsiz diye ayırmamıştır. Engelleri sebebiyle hiç kimseyi dışlamamıştır. Farklı engel gruplarında yer alan sahâbîlere yakın ilgi göstermiş, her daim destek olmuştur. Birikim ve yeteneklerine göre önemli görevler vermiş, onları topluma kazandırmaya çalışmıştır. Nitekim görme engelli Abdullah b. Ümmü Mektûm'u Medine'de kendi yerine vekil bırakmıştır. Ortopedik engelli genç sahâbî Muâz b. Cebel'i vali olarak tayin etmiştir.

Değerli Müminler!

Dinimize göre engellilik; görememek, konuşamamak, yürüyememek değildir. Asıl engellilik, hakkı duymamaktır. Hakikati görmemektir. Doğruyu söylememektir. Kişinin kalbini imandan, gönlünü İslam'dan, söz ve davranışlarını güzel ahlaktan mahrum bırakmasıdır. İmkânlarını Allah'ın rızası ve insanlığın faydası için kullanmamasıdır. Samimiyetini riyakârlığa feda etmesidir. Hâsılı asıl engellilik; insanın, kendi eliyle değerini yitirmesidir. Kur'an-ı Kerim, gerçek engellileri bizlere şöyle tanıtmaktadır:

“...Onların, kalpleri vardır ama hakkı anlamazlar; gözleri vardır ama gerçeği görmezler; kulakları vardır ama hakikati işitmezler...”ⁱ